

Prec.

V O T U M

D^{ris} GUALTERI POPE *(Walter)*

Latine Redditum.

L O N D I N I :

Anno MDCCXXVIII.

Impensis B. BARKER, Westmonasteriensis; &
F. FAYRAM, ad Cambium Regium.

T

Dri

C

Nobilissimo PRINCIPI

T H O M Æ

D U C I *Novocastrensi,*

VOTUM hoc

D^{ris} GUALTERI POPE

Latino Versu donatum,

Condiscipuli, quo gloriatur, Nomine,

Omniq; Observantiâ & Cultu

D. D. D. que

Vincentius Bourne.

rem
tam
quo
nior

M
tatis
niu
Vot
nih
opta
vitæ

Lectori S.

ABES in manu, Erudite Lector,
Cantiunculam, nec Amatorum
Suspiriis, nec Compotorum re-
fertam vociferationibus; sed gra-
vitate & leporibus tam ex æquo
temperatam, tam procul a senili
remotam morositate, & ab ineptiis puerilibus
tam abhorrentem & alienam, ut Juvenes exinde
quod præcipiat, & quod delectet, excerptant Se-
niores.

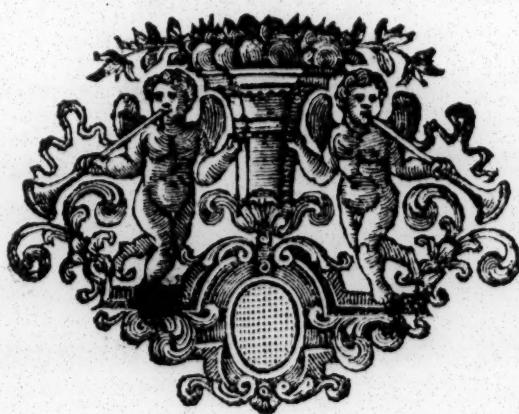
Materies hujusc Poematii ea humanæ felici-
tatis complectitur argumenta, ad quæ nostra om-
nium, ætate saltem provectionorum, contendunt
Vota. Nihil magnificum, nihil sumptuosum,
nihil Homine prudente & bono indignum, præ-
optatur. Supervacua, & ad veræ jucunditatem
vitæ non facientia, repudiantur multa. Ea sci-
licet

licet declinat noster & aversatur Author, quæ vel Luxuries vitiose, vel lascivè Ignavia solet excogitare ; satis beatus, si gaudiis, quæ sperando conceperit, nihil intervenerit Curarum aut Ægritudinis.

Sperantibus, quoad licita & innocua, omnia sunt libera. Et quoniam pleræque in futuro sunt Voluptates, optando facimus præsentiores, & conspectui propriùs admovemus. Contemplatio est quoddam fruendi genus, & expectatio deliciarum, absentiæ quodammodo est solatium. Itaque æquissimo jure licebit Voto indulgere nec infaceto nec illiberali, quod venientia senectutis incommoda, si non tota repellere & remorari, diminuere certe potest & delinire.

Diu Anglicis Lectoribus placuit, diuque, ut auguramur, placebit celebratum hoc Opusculum : & speravimus Authori nostro non injurium fore, si Latinè etiam legendum exhiberemus. Id certe optavimus, ut iterum Exteris, apud quos peregrinatus est, quantum per nos posset, vetus innotesceret Hospes ; & Famâ, qua semel floruit, de novo aliquantulum revivisceret. De nobis nihil ausi polliceri, Tuæ, Lector, Benevolentiae acceptum referemus, si Romanis auribus non prodeat omnino indignus ; si Italî, quibuscum ei docta intercessit Consuetudo, non multo ingratior, in hac etiam Versione, quam suis est in Linguâ Vernaculâ popularibus.

Desideratur, in hac Editione, Textus Anglicus
in oppositis alternatim paginis, cum Annotationibus quas Author ipse adjecit, suus sibi Commentator; in alterâ (siquidem alteram Legentium permiserit Favor) non desiderandus. Hoc unicum exorandus restas, Amice Lector, ut si quid in transferendo hoc Carmine Interpres vel lubens (quod rariū fit) addiderit aut variaverit, vel Genio Linguarum aut Idiomatum coactus diversitate prætermiserit, & excusandi & condonandi detur locus; qui citiū forsan dabitur, si Tc præfando non ultra detineamus. Vive & bene Vale.

2051. et non solum in primis sed etiam in aliis.
2052. quod cum aliis in primis sicut ergo
2053. hoc est quod dicitur, quia de ceteris, qui sunt auditores
2054. non est omnis multipliciter. Et iste de ceteris, qui sunt
2055. auditores, dicitur (propositum) quod
2056. non est omnis multipliciter. Et iste de ceteris, qui sunt
2057. auditores, dicitur (propositum) quod

Pra

G

A

U

Ne

S

V O T U M.

I.

 I Senij descendam, & cæpi vergere, ad annos,
Rure mihi exigui sint, tepidiq; Lares;
Præ foribus sit scamnum, et sit non fordida Virgo,
Quæ molli foveat tempora calva manu.

CHORUS.

Æ quo animum imperio subigam, prudentior usu,
Ut carptim attenuor, Rex Dominusq; Mei.
Nec Podagræ, nec Lithiasis cruciatibus urar,
Sed sensim extinctus devehar ad tumulum.

II. Ad

II.

*Ad declive jugum, placidoq; quod imminet amni,
 Quà mola, quà pratum est, stet mea parva domus:
 Ut sit, ubi assideam Lectori Auditor alumno,
 Si sudus, vel si Jupiter udus erit.*

Æquo animum imperio, &c.

III.

*Quà Nemus umbrosum, & salientis murmura rivi,
 Esto in conspectu, sed procul esto, Mare.
 Planities juxtâ, sine fossâ aut sepe, mibiq;
 Porrectam & manno det spatiofa viam.*

Æquo animum imperio, &c.

IV.

*Flaccus, Petrarcha, & veterum liber unus & alter
 Adsint, ingenij quos celebravit honor.
 Commendet dapibus melior, potiorq; ferinâ,
 Fercula simplicitas munditiæq; mea.*

Æquo animum imperio, &c.

V. Sab-

V.

Sabbata distinguat fartum, conviva Sacerdos,

Docti sermones, interiorq; Cadus.

Nec vini, Burgunde, tui mihi Anecdota desint,

Quæ Regi, quoties prandeo, sacra bibam.

Æquo animum imperio, &c.

VI.

Purpura sit Baccho, Cereri sit pallor; & ævo-

Maturus justo detur utriq; sapor.

Divite pro Victu, luxuq; salubrior omni,

Caseus esto tuus, Parma, corona dapum.

Æquo animum imperio, &c.

VII.

Liber & immunis, nullis a partibus adstern,

Nec Legum adversùs vim fluviumq; natem;

*Quid loquar, aut scribam, cautusq; & providus
(Author,*

Ire sinam regni res, velut ire volunt.

Æquo animum imperio, &c.

VIII. Di

VIII.

*Di, quos imperium penes est, rerumq; potestas,
 Regna, quibus visum est, dent, adimantq; data.
 Impositum capiti solvam non invidus assem,
 Una licet tubulo nox cyathoq; caret.*

Æquo animum imperio, &c.

IX.

*Solvam ego, nec querulus contrà mussabo, tributa
 Si poscant menses Hebdomadesq; nova ;
 Cur etenim obmussans duram vocitavero legem,
 Cùm fundi solvant nil mei in Utopiâ ?*

Æquo animum imperio, &c.

X.

*Non peto divitias; nec sim tam sordidè egenus,
 Nauseet ut dives tecta subire mea :
 Quin mecum historiis ad largum circulus ignem
 Decipere hybernae tædia noctis amet.*

Æquo animum imperio, &c.

XI. Re-

XI.

*Regum ut laudator fiam, vitiisq; minister,
Ingenium nolim prostituisse meum ;
Nec, canis ut caudam submittam & blandiar instar,
Per breve, quod morti subtraho, tempus agam.*

Æquo animum imperio, &c.

XII.

*Ad tantas nec surgat opes, quem diligo, quisquam,
Nesciat ut notos, prætereatq; videns ;
Tam supra sit nemo situs, tam nemo sit infra,
Ut mihi vel Livor, vel siet inde Dolor.*

Æquo animum imperio, &c.

XIII.

*Detur & oh ! (si posco quod æquum est poscere) fidæ,
Nec tamen ingentis, cultus amicitiæ ;
Cultus amicitiæ, quam tempora nulla valebunt,
Quam nullæ rerum dissoluïsse vices.*

Æquo animum imperio, &c.

XIV. *Sin*

XIV.

Sin Comites infidi, & sit Fortuna proterva,

Salva mihi Virtus esto, licebit inops.

Tum demum videatur iners & inutilis ætas,

Cùm mihi nec vinum, nec sapit ingenium.

Æquo animum imperio, &c.

XV.

Nec miserè morbosum adeò delira senectus

Conterat, ut faciat me superesse mihi;

Morte minùs serà potius mea concidat arbor,

Dum ramis aliquis succus & humor inest.

Æquo animum imperio, &c.

XVI.

Nec priùs accersam Medicum, nec Pharmocopolam,

Quàm propè jam summum clauerit hora diem.

Totum ubi desumpsi panem, cyathumq; supremum,

Tum mihi subsigent, ilicet, ire licet.

Æquo animum imperio, &c.

XVII. For-

[15]

XVII.

Forti atq; impavido suprema ubi venerit hora,

Hoc mihi qui dicat, sit, repetatq; Vale:

Mortuus es, cui nullum aut mane aut vespere, nullum

Aut siccum aut madidum, POPE, video parem.

Æquo animum imperio, &c.

XVIII.

Quam Fortuna dedit, Fabellâ ubi rite peractâ

Exierim scenâ clam, strepituq; procul,

Et placidam exuerim, carnis cum veste, senectam,

Pulvere me Comitum condat amica manus.

Æquo animum imperio, &c.

XIX.

Me nil sollicitat, saxone an cespite signer,

Nominet an tumulus me, sileatne, meus.

Mille ubi transferint anni, quæ tanta sequetur

Gloria, si forsan litera bina legar?

Æquo animum imperio, &c.

XX. Si

[16]

XX.

*Si tamen hos Versus, si quem legisse juvabit,
Hoc addo optatis, & superaddo nihil.
Dulcis honor Virtutum, & odoræ gratia Famæ,
Votiq; & Vitæ terminus esto meæ.*

CHORUS.

*Æquo animum imperio subigam, prudentior iusu,
Ut carptim attenuor, Rex Dominusq; Mei.
Nec Podagræ, nec Lithiasis cruciatibus urar,
Sed sensim extinctus devehar ad tumulum.*

CORYDON

CORTDON QUERENS;

CARMEN PASTORALE.

CO

Co

Sum

&

CORYDON QUERENS;

CARMEN PASTORALE,

Tertio Editum.

Latine reddidit V. BOURNE,
Collegii Trinitatis apud Cantabrigienes Socius.

LONDINI:

Sumptibus B. BARKER, apud quem prostant;
& apud J. ROBERTS, in Vico dicto
Warwick-Lane. 1726. (Pret. 3 d.)

1775. M. G. T. CO.

Dom

Honoratissimo Domino

G U L I E L M O

Domino *ABERGAVENNIR,*

Carmen hoc Pastorale

Latine redditum,

Et, quod adjicitur, Elegiacum,

Humillime offert & dedicat

Vincentius Bourne.

COLIN's Complaint.

DEspairing beside a clear Stream,
A Shepherd forsaken was laid ;
And while a false Nymph was his
Theme,
A Willow supported his Head.
The Winds, that blew over the Plain,
To his Sighs with a Sigh did reply ;
And the Brook, in Return to his Pain,
Ran mournfully murmuring by.

Alas !

CORYDON Querens.

Eceptos Pastor secum meditatus amores,

Ad ripam jacuit prætereuntis aquæ;

Dumque recensebat falsæ perjuria

Nymphæ,

Lassatum salices sustinuere caput.

Audierant Zephyri vocem gemitusque dolentis,

Et mœstis venti congemuere sonis :

*Audierat Rivus ; resonumque ad murmur,
Et questum ad questus ingeminavit aqua.*

Ab

Alas! silly Swain that I was!

Thus sadly complaining, he cry'd;

When first I beheld that fair Face,

'Twere better by far I had dy'd.

She talk'd, and I blest the dear Tongue;

When she smil'd, 'twas a Pleasure too great:

I listen'd, and cry'd, when she sung,

Was Nightingale ever so sweet!

How foolish was I to believe,

She could doat on so lowly a Clown?

Or, that her fond Heart wou'd not grieve,

To forsake the fine Folk of the Town?

To think, that a Beauty so gay,

So kind and so constant would prove;

Or go clad like our Maidens in grey,

Or live in a Cottage on Love?

What

[*fatum!*

Ah miserum Corydonem! & durum ante omnia

Tristibus his lachrymans ingemit ille modis.

Adspexi vultum, lethoque (heu sidera iniqua!)

Ex illo intuitu quot graviora tuli!

Nusquam tutus eram; Daphnæ mihi dulcis imago

Ridentis, dulcis sermo loquentis erat:

Seu caneret, blando captus modulamine, Quando

Tam suave, exclamo, tu, Philomela, canes!

Sæpe mihi dixi, Miserebitur Illa; sed unde

Tam nostræ fieret rusticitatis amans?

Unde urbis splendorem ea sciret, opesque superbas

Sordibus exiguae posthabuisse casæ?

Credebam tamen ignarus; rebarque quòd esset

Inter divitias invenienda fides;

Quòd crassæ possent vestes, vietusque placere

Rusticus, atque humili sub Lare castus Amor.

What tho' I have Skill to complain !

Tho' the Muses my Temples have crown'd !

What tho', when they hear my soft Strain,

The Virgins sit weeping around !

Ah, COLIN! thy Hopes are in vain,

Thy Pipe and thy Lawrel resign ;

Thy False One enclines to a Swain,

Whose Musick is sweeter than thine.

And you, my Companions so dear,

Who sorrow to see me betray'd,

Whatever I suffer, forbear,

Forbear to accuse the false Maid.

Tho' through the wide World I shou'd range,

'Tis in vain from my Fortune to fly :

'Twas hers to be false and to change ;

'Tis mine to be constant and die.

If,

Quid mihi, Apollineâ cingar quòd tempora Lauru,

Et querulæ nòrim tangere fila Lyræ ?

Quid prodest, molles numeros siquando movebam,

Virgineæ circum quòd maduère genæ ?

Ab, nihil est, Corydon, Phœbi cur munera jactes;

Nec Lyra jam decori, nec tibi Laurus erit.

Est novus, est Daphnæ felicior Ignis; & illi

Dulcior est calamus, callidiorque manus.

Vos tamen hinc, Comitum pars ô charissima, amici

Queis mecum luctus sunt, sociusque dolor,

Parcite vos, quicquid dederint mihi fata ferendum,

Parcite vos Daphnen insimulare doli.

Si toto vagus orbe feror, comitatur euntem

Me measors, nulla dissocianda fugâ :

Quamvis intream, Daphne mutabitur usque;

Intreans quamvis, usque fidelis ero.

If, while my hard Fate I sustain,
In her Breast any Pity is found,
Let her come with the Nymphs of the Plain,
And see me laid low in the Ground.
The last humble Boon that I crave,
Is to shade me with Cypress and Yew ;
And when she looks down in my Grave,
Let her own that her Shepherd was true.

Then to her new Love let her go,
And deck her in golden Array ;
Be finest at ev'ry fine Show,
And frolick it all the long Day :
While COLIN, forgotten and gone,
No more shall be talk'd of, or seen,
Unless when beneath the pale Moon
His Ghost shall glide over the Green.

*Siquid adhuc poterunt mollescere corda, nec omnis
Ex inclementi pectore fugit amor ;
Agrestes inter decoret mea funera Nymphas,
Membraque supremo det tumulanda rogo.
Hoc mihi concedat saltem, non multa roganti,
Nudaque Cupressi frondibus ossa tegat ;
Relliquiasque urnâ positas uiderit, Urna,
Relliquias fidi, dicat, Amantis habes.*

*Tum gemmis multoque nitens lasciviat auro,
Igne novo felix, deliciisque novis ;
Perpetuum, nitidas inter nitidissima Nymphas,
Saltibus absusat lætitiâque diem.
Longum abes interea, Corydon, longumq; licebit
Absis ; te tacitum nox tenebræque premunt :
Ni tua fors, terræ immineat cùm pallida Luna,
Lurida vicinum transvolet Umbra nemus.*

R

CA

IN OBITUM
ROUSSÆI,
ANNO MDCCXXI,
CARMEN ELEGIACUM.

EDITIO ALTERA.

LONDINI:
Sumptibus B. BARKER. 1726.

ACQUA FIORE

1819

B

P

P

L

IN OBITUM

ROUSSÆI.

*Lme Charon, (nam tandem omnes, qui
nascimur & qui
Nascemur, tua nos Cymba aliquando
manet ;)*

*Per ripas fer circùm oculos, omnesque recense
Manes, ad Stygias qui glomerantur aquas ;
Prospice, si crassam fors exploraveris Umbram,
Non est in toto crassior Umbra loco.*

*Luctantem cernes, Animis levioribus actis
Hinc inde, ut cubito pandat utroque viam.*

C

Squalidus

Squalidus & pinguis totus, tibi Navita dextram

Tendet, ad Elysii trajiciendus agros.

Dum vixit, Roussæus erat, nostri accola Cami;

Quem puerum novit, novit & Unda senem.

Navita non illo melior fuit; esset agenda

Seu remis, conto seu subigenda, ratis.

Nec quisquam ex humero contorsit rete sinistro,

Certius incautis piscibus exitium.

Quid tamen hæc memoro, Camus cum perfidus

idem

Roussæum inviso merserit amne suum!

Hunc nostro ut reddas cœlo, te carmine multo,

Alme Charon, Grantæ mæsta juventa petit.

Sin Parcæ prohibent, & inexorabilis Orci,

Quem petimus, redditum Lex inimica vetat:

Hoc saltem concede; admotâ ad littora cymbâ,

Per Stygium Nautam transvehe Nauta lacum.

Nec

*Nec poscas naulum ; loculos nam vivus inanes
 Geſſit, & haud obolum, quem tibi ſolvat, habet.
 Quòd ſit am crebras transmittere te piget Umbras,
 Et longum refugis, Portitor unus, opus :
 Accipe diuiſi ſocium comitemque laboris ;
 Diuiſus levior fiet utrique labor.
 Adde quòd (ut ſimiles eſtis) dubitabitur, utrum
 Rouſſæus geminus fit, geminusve Charon.*

F I N I S.

